

Timp de 430 de ani evreii au fost asupriți în Egipt. Peste ei au fost puși stăpânitori ca să îi chinuiască prin suferințe grele, erau supuși la muncă dură, viața lor era amară și orice lucrare pe care o făceau pentru egipteni, era aspră (Exodul 11-14). Cu adevărat duceau o viață foarte grea, iar când a venit Moise, trimis de Dumnezeu cu mesajul de eliberare, Scriptura ne spune că ei nu l-au crezut.

Exodul 6:9 (NTR)

⁹ Moise le-a spus aceste cuvinte fiilor lui Israel, dar ei nu le-au luat în seamă *din cauza deznădejdii duhului lor și a robiei cumplite.*

Erau sclavi, așa se născuseră, părinții lor fuseseră sclavi, bunicii lor fuseseră sclavi, străbunicii de asemenea, asta era tot ce știau, tot ce trăiseră, toată gândirea lor era concentrată pe muncă, muncă multă și grea, nu pentru ei ci pentru alții. Oricât de mult ar fi muncit, tot nu aveau lucrurile necesare unei vieți normale. Erau chinuiți, epuizați, descurajați și fără nicio speranță privind viitorul lor. Prin puterea lui Dumnezeu, Moise îi scoate din Egipt dar nu a putut să scoată Egiptul din inima lor. Cei 40 de ani de călătorie prin deșert au arătat clar ce gândea poporul și cât de puțin aveau încredere în Dumnezeul care făcea zilnic minuni pentru ei. Ar fi preferat să se întoarcă înapoi în Egipt, la rău, decât să meargă înainte spre bine, pentru că nu se puteau vedea pe ei înșiși decât ca sclavi.

Acestor oameni Dumnezeu le spune că îi va duce și îi va așeza într-o țară deosebit de bună, unde curge “lapte și miere”, o țară în care nu vor trebui să muncească pentru că vor primi totul fără efortul lor, un teritoriu în care vor intra doar dacă vor avea încredere în promisiunea

Lui.

Deuteronom 6:10-11 (NTR)

¹⁰ ... Domnul, Dumnezeul tău, te va duce în țara pe care a promis-o prin jurământ, părinților tăi, Avraam, Isaac și Iacov, și-ți va da cetăți mari și bune, *pe care nu tu le-ai construit,*

¹¹ case pline cu tot felul de bunuri, *pe care nu tu le-ai umplut, puțuri pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini pe care nu tu i-ai plantat.*

Era ca un vis pentru ei, perfect și minunat, dar prea frumos ca să fie adevărat! Adică să aibă totul fără ca ei să facă ceva?! Nu trebuiau decât să creadă pe Dumnezeu pe cuvânt și să intre în tot ce era deja pregătit, fără să trudească din greu ca să merite asta?! Ei primiseră întotdeauna numai amenințări, vorbe de ocară, bătai și norme de muncă, chiar dacă munceau mult stăpânii tot erau nemulțumiți și cereau și mai mult, nimeni nu le dăduse ceva bun, erau robi într-o țară străină, ar fi posibil să primească un asemenea har?! Da, Dumnezeu voia ca ei să învețe să schimbe mentalitatea de sclav cu o mentalitate de om liber, învingător și puternic. În Leviticul 26:13, Dumnezeu le spune:

Leviticul 26:13 (NTR)

¹³ Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, Care v-am scos din țara Egiptului ca să nu mai fiți robii lor. Eu am rupt legăturile jugului vostru și *v-am făcut să mergeți cu capul ridicat.*

Așa cum o parte din poporul evreu a intrat în Țara Promisă doar crezând în promisiunea lui Dumnezeu și s-au așezat într-o țară lucrată de alții, tot așa noi putem intra și rămâne în tot ce a făcut Isus Cristos în lucrarea terminată de la cruce. Pentru noi este gratuit dar pe El L-a costat foarte mult, un preț pe care niciun om nu îl poate estima! Aceasta este Evanghelia, la ea nu e nimic de adăugat și nimic de scăzut pentru că Isus a plătit totul și ne invită să intrăm în tot ce a pregătit El pentru noi. E o veste bună, foarte bună, cea mai bună care poate exista, atât de bună încât oamenii nu pot sau nu vor să o creadă, pentru că nu pot concepe

că nu e nevoie de munca lor, de faptele lor morale, de vrednicia lor, ca să câștige bunăvoința lui Dumnezeu.

Efesenii 2:8 (NTR)

⁸ Căci prin har sunteți mântuiți, *prin credință*. Și lucrul acesta nu este de la voi; este darul lui Dumnezeu, *nu prin fapte*, ca să nu se laude nimeni.

Cel ce are această revelație trăiește pe pământ cu autoritate divină (Romani 5:17).

Cuvântul tradus “mântuire” este “sozo” în originalul grecesc, care înseamnă: iertat, salvat, vindecat, eliberat, protejat, apărat, întregit (făcut întreg) și ținut în siguranță. Este complet, deplin, desăvârșit, absolut, acoperind toate aspectele ființei umane – duh, suflet și trup. În 2 Samuel 23.5, împăratul David, un om care a trăit înainte de Cristos dar care a înțeles inima lui Dumnezeu, scrie: “El a încheiat cu mine un legământ veșnic (o alianță eternă, nemuritoare), bine întocmit în toate privințele (aranjat și sigur, bine reglat în toate punctele) și bine păzit (oferind siguranță deplină). Nu va face El să răsară din acesta tot ce este spre mântuirea și bucuria mea?” (parafrizat).

În cartea Evrei, Țara Promisă este numită un loc al odihnei (Evrei 3:16 – 4:3), al binecuvântării depline, în care totul este deja pregătit, în care se intră și se rămâne prin credință. Astăzi, acest loc este Persoana Domnului Isus Cristos, El este pacea noastră, Sabatul în care un credincios se odihnește în fiecare zi; cei ce cred sunt în El și El e viu în cei ce îl primesc ca Domn și Mântuitor. Din această poziție și atitudine a inimii, vin apoi toate faptele bune pe care Dumnezeu ne-a chemat să umblăm în ele (Efesenii 2:10). Orice religie îți cere să faci fapte bune ca să fii acceptat de divinitate și astfel poate că vei obține ceva de la ea dar un creștin autentic face aceste fapte pentru că are o relație cu Dumnezeul cel viu, are deja harul în viața lui și este condus de Duhul Sfânt.

1 Corinteni 1:18 (NTR)

¹⁸ Căci mesajul crucii este o nebunie pentru cei care pier, însă pentru noi, cei care suntem mântuiți (*ierțați, salvați, vindecați, eliberați, protejați, apărați și ținuți în siguranță*) este

puterea lui Dumnezeu.

Ioan 3:17 (NTR)

¹⁷ Dumnezeu n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită (*iertată, salvată, vindecată, eliberată, protejată, apărată, întregită și ținută în siguranță*) prin El.

1 Timotei 2:3-4 (NTR)

³ ... Dumnezeu, Mântuitorul nostru,

⁴ dorește ca toți oamenii să fie mântuiți (*ierțați, salvați, vindecați, eliberați, protejați, apărați, întregiți și ținuți în siguranță*) și să vină la cunoștința adevărului.

Romani 10:13 (NTR)

¹³ Fiindcă „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit (*iertat, salvat, vindecat, eliberat, protejat, apărat, întregit și ținut în siguranță*)”.

Încă depinzi de eforturile tale sau te odihnești în Cristos? Trăiești o formă de religie goală, uscată, fără rod, fără nicio bucurie sau ești într-o relație vie și sănătoasă cu Duhul lui Dumnezeu? Te vezi ca unul care muncește și trage din greu ca să capete măcar o fărâmă de binecuvântare de la Cel Preaînalt și Sfânt sau te bucuri de favoarea Lui nemeritată și El este un Tată bun, plin de dragoste necondiționată pentru tine? Așa cum Îl percepi pe Dumnezeu așa e și trăirea ta, ceea ce crezi despre El îți va conduce acțiunile. Promisiunea intrării în odihnă este valabilă și astăzi pentru orice om:

Matei 11:28-30 (BVA)

²⁸ Veniți la Mine toți care ați obosit cărând poveri grele; și Eu vă voi oferi odihna de care aveți nevoie.

²⁹ Luați jugul Meu, învățând de la Mine ce înseamnă să îl purtați; pentru că Eu sunt blând și practic o smerenie care provine din interior. Procedând și voi așa, veți găsi odihnă

pentru sufletele voastre.

³⁰ Jugul Meu, despre care v-am vorbit, este unul bun; iar sarcina pe care o veți purta astfel, este ușoară.